

VIAȚA

Uitați-vă la acești micuți. Vai, vai, recolta zilei de mâine. Cred că este aici numai grupul care vine de regulă la Tabernacol, dar dacă din întâmplare este cineva care este pentru prima dată cu voi, dorim să vă spunem „bun venit” și să vă arătăm în mod clar cum închinăm noi copiii Domnului. Vedeți voi, de multe ori avem oameni care azi trag concluzii despre cum ar trebui să facă aceste lucruri, dar aici, încercăm să respectăm felul în care o face binecuvântatul Cuvânt, iar Acesta nu se învechește niciodată. Este nou întotdeauna pentru că este felul lui Dumnezeu de a face lucrurile.

Când binecuvântatul nostru Salvator, Domnul Isus, a fost aici și I s-au adus copilașii ca să-i binecuvânteze, El i-a luat în brațele Sale și i-a binecuvântat. El a spus *„Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei.”* (Luca 18:16). Astfel, ei au adus copilașii și i-au închinat, cu alte cuvinte, I-au dat Lui, iar El i-a binecuvântat. Acum, noi suntem lăsați ca Biserică să ducem mai departe lucrarea pe care a făcut-o El atunci când era aici pe pământ. Aceasta este ceea ce noi încercăm să facem. Cu siguranță avem un grup de micuți drăguți care stau la

sânul tatălui lor în această dimineață.

Micuțul

fratelui Junie... mai este încă un Junie aici, micuțul fratelui Weber și cel al fratelui Stricker. Să vedem, cred că aceasta este o fetiță, o fetiță, încă o fetiță și un băiat. Două fetițe și un băiat. În ordine, este bine. Micuțul de acolo, a venit cu voi? Este bine. Sunt bucuros și fericit că Domnul a binecuvântat casele noastre cu aceste daruri, cu aceste semne ale dragostei. Voi știți că atunci când se ajunge în punctul în care femeile nu-și mai iubesc copiii, după părerea mea, ele nu mai sunt femei. Mie îmi plac copiii... există ceva în legătură cu ei. Micuțul meu de acolo... Meda mi-a spus „Ești prea bătrân pentru aceasta”, dar eu i-am răspuns: „Nu, când îi trimite Dumnezeu, ei vin exact la timp”. Așa este. Ei vin exact la timp. Eu știu ce înseamnă ei pentru casele noastre. Mulți tineri spun: „Nu putem avea copii acum. Vom aștepta până vom mai înainta în vârstă și așa mai departe”, dar primiți-i așa cum Dumnezeu îi trimite, pentru că ei sunt legătura care leagă inimile și casele împreună, copilașii. Acum, vom merge cu bătrânii de aici la acest micuț de aici având în vedere faptul că el se află la dreapta noastră... (spațiu gol pe casetă). Soția mea și cu mine v-am căutat în toată Arizona în urmă cu câteva săptămâni, la familia Parker, pretutindeni încercând să vă localizăm, dar nu

am reușit să vă
găsim. Mi s-a spus că ați fost în rezervație, de cealaltă
parte a râului...
Așadar, v-am ratat. Am auzit că soția ta a fost bolnavă, de
aceea i-am spus
fratelui Hooper să-ți spună să o aduci aici ca să ne putem
ruga pentru ea.

Ne

vom ruga mai târziu pentru bolnavi, dar dacă ea este foarte,
foarte bolnavă și
dorește să ne rugăm acum, o putem face. Vom avea un rând de
rugăciune puțin mai
târziu după ce voi vorbi puțin. Vreți să vorbesc aici? În
dimineața aceasta aș
vrea să fac un anunț, apoi voi vorbi puțin și poate voi
termina în seara
aceasta. Dacă cineva locuiește în apropiere, aș vrea să
vorbească cu vecinii
lor în legătură cu aceasta. Cei de aici m-au chemat; îndeosebi
unul care
locuiește în apropiere m-a sunat alaltăieri. Apelul său privea
băieții care se
joacă cu mingea în parcela de aici. Ei au avut o fereastră
spartă, o ușă cu plasa
găurită și o grădină distrusă. Bineînțeles că vecinii înțeleg
că ei doresc să
se joace fiindcă sunt doar niște copii. Dar lovesc mingea, iar
ea ajunge în
perimetrul lor, iar grădinile lor și alte bunuri sunt
distruse. Eu cred că și
câțiva copii de aici din cartier au luat parte la aceasta.

Vecinii

noștri au fost foarte drăguți cu noi. Nu s-au plâns niciodată

deși uneori
suntem destul de gălăgioși, chiar și noaptea târziu, așa cum
știți și voi. Nu
au spus niciodată nimic cu privire la aceasta, deși știți că
ar putea s-o facă.
Dacă ar vrea, ar putea să vină la noi cu aceste lucruri. Noi
credem că trebuie
să fim cât se poate de pașnici cu vecinii noștri și pe cât
posibil să trăim în
pace cu toți oamenii. Așadar, noi vrem să facem aceasta. Dacă
nu există niciun
alt loc în oraș sau altundeva pentru copii să se joace cu
mingea, vom vedea
dacă vom putea construi un gard mare și înalt în jur astfel ca
mingea să nu mai
ajungă dincolo și să provoace deranj sau să-i supere pe
vecini. Chiar aici în
Ingramville, există niște terenuri publice pentru toți copiii
și spații de
joacă ca să se joace, chiar mai sus de marginea cimitirului de
acolo. Ei au
construit acolo terenurile orașului pentru ca toți să se joace
cu mingea sau cu
orice altceva doresc să se joace.

Eu
nu am luat nici o decizie, ci am adus aceasta în atenția
comitetului bisericii
în dimineața aceasta și i-am întrebat ce trebuie să facem
pentru a nu avea probleme
cu vecinii noștri, și pentru ca prietenii și cei din biserică
să înțeleagă, iar
ei au decis că poate că ar fi mai bine dacă băieții nu s-ar
mai juca cu mingea
aici. Nu din cauză că ne-ar deranja pe noi, deoarece pe
biserică nu o

deranjează. Este lumina care apare din când în când la o fereastră, dar trebuie să ne gândim și la vecinii noștri. Voi știți că trebuie să ne gândim și la ei, și dorim să trăim ca domni și doamne creștine. Eu le-am spus că singurul fel în care ar putea proceda este să pună un semn micuț acolo prin care să le spună băieților că nu se pot juca cu mingea aici. Dacă copiii unora dintre voi se joacă cu mingea aici pe parcelă, sunt sigur că înțelegeți că noi nu dorim să ne sune telefoanele, nici să vină poliția sau altcineva pentru că au fost sparte luminile sau alte lucruri.

Deci, dacă băieții sau fetițele voastre vor să se joace cu mingea și vor vedea semnul pus acolo, să nu se joace! Noi nu vrem să fim severi cu copiii noștri, dar vrem să fim respectuoși față de vecini. Sunt sigur că înțelegeți aceasta. Eu nu aș lua o decizie de unul singur, de aceea, am cerut comitetului să vină în această dimineață și i-am întrebat pe ei. A fost și decizia lor având în vedere că trebuie să trăim în pace cu prietenii noștri. Există un loc de joacă cu mingea chiar aici în apropiere, la două străzi de unde ne aflăm acum. Este un teren mare de joacă și puteți să vă jucați cu mingea cât vreți.

Oamenii

care trec pe aici încolo și înapoi ca să meargă undeva, o pot

face liniștiți.

Este în ordine.

Dacă

va fi cu voia Domnului și dacă Isus zăbovește, nădăjduiesc că într-o zi vom face

o parcare pentru biserică aici dacă nu vom construi o biserică mai mare. Dacă

ar fi mai mare, m-aș întoarce și aș avea de lucru aici. Fratele Neville și cu

mine, am putea fi amândoi aici. Am folosi această parcelă pentru o biserică

mare, am construi o biserică mare aici și am stabili-o în acest fel. Așadar,

noi am cumpărat aceasta până când am putut-o cumpăra. (Un frate din adunare spune

ceva). Mulțumesc, frate Roy. Este foarte drăguț că ei au luat decizia de a face

un loc de parcare. Aceasta este ceea ce trebuie făcut. Este foarte drăguț.

(fratele continuă să vorbească cu fratele Branham). Da, da, da, vom înceta să

mai parcăm acolo. Avem deja mașinile parcate de o parte a străzii și trebuie să

facem pregătirile.

În

realitate, locul de parcare de aici este al orașului. Așa este. Noi avem doar o

parcelă micuță care se întinde până la stradă. De fapt strada vine prin curtea

domnului Breakman și ajunge aici. Este de fapt o ramificație deoarece cu ani în

urmă aici a fost un iaz care a fost acoperit, iar când a fost evaluat spațiul

nostru, am văzut că ne aflăm chiar lângă aleea pietonală de aici. Vedeți?
Așadar, noi nu avem o fațadă. Aceea este eticheta orașului, iar partea noastră este aceasta de aici, ceea ce înseamnă că eu sunt între cele două. Sunt doar un vânt îndreptat spre vest. Nu mă pot stabili nicăieri. Dar, este posibil ca într-o zi Domnul să-mi vorbească să vin aici și să construiesc un tabernacol mare, astfel ca oamenii din diferite părți să vină aici. Dacă s-ar întâmpla, am avea nevoie de așa ceva. Deci, noi nu dorim să-l vindem sau să-l distrugem. Dacă am face ceva, am umple acest spațiu, l-am ameliora și am construi biserica mai sus, cu trepte ca să urcăm la ea; aceasta ar rezolva toată situația. Înțelegeți?

Sunt sigur că dacă ne-am pregăti să construim un loc de două sute de mii de dolari, ca să avem propriile noastre camere de difuzare a Mesajului și tot ceea ce avem nevoie aici, Domnul s-ar îngriji de fiecare cent investit, iar serviciile s-ar derula tot timpul. Noi nu știm ce va face Domnul nostru, dar ne rugăm pentru aceste lucruri și predicăm Evanghelia. Uneori, Îi spun Domnului: „Tu îi ai pe Oral Roberts, pe fratele Allen, pe Billy Graham și pe toți ceilalți, la ce sunt bun eu? Ce bine fac eu?” Dar, eu trebuie să fac ceea ce El îmi spune. Înțelegeți? De aceea nu spun nimic în legătură cu aceasta. Cu

toții vor
înțelege că sunt sigur. Domnul să vă binecuvânteze

Este puțin cam târziu, de aceea am putea pune școala duminicală și predica de duminică împreună. Ce zici, frate Neville? Suntem fericiți să-l vedem și pe acest bebeluș, nu-i așa? Este atât de bine. Este un profet? (Fratele Neville râde și spune: „Dacă va fi ceva, atunci profet va fi”). În regulă. Suntem bucuroși pentru aceste micuțe prorocițe pe care le vedeți și voi. Îi mulțumesc Domnului pentru ele. Știați că numărul femeilor este în creștere în națiune? Aceasta se spune astăzi. Înțelegeți? Cred că trei din cinci copii care se nasc sunt fete, iar femeile devin mai mari și bărbații mai mici. Femeile preiau conducerea și bineînțeles aceasta este conform profeției pentru ziua de astăzi, care spune că această națiune este națiunea femeilor și va fi condusă de o femeie.

Țineți minte că în anul 1933 am văzut aceasta într-o vedenie: într-o zi, o femeie mare și puternică va prelua controlul asupra întregii națiuni. Așa este, înainte de timpul de sfârșit, înainte de distrugerea totală.

În ziua aceea, mașinile vor avea forma unui ou, rulând în această

formă pe străzi.

Vor fi controlate de un fel de putere iar șoferii nu vor fi nevoiți să

folosească volanul decât din când în când, ci doar o vor programa și ea va

merge de la sine (înțelegeți?) Aceasta se va întâmpla înainte de distrugere.

Aceasta a fost înregistrat. Înțelegeți? Femeile vor prelua conducerea. Femeile

vor prelua conducerea și de asemenea doctrina bisericii catolice, despre care

am spus întotdeauna că va prelua Statele Unite, ceea ce este pe punctul de a se

întâmpla acum. Înțelegeți? Închinarea la femeie, Maria, care este o zeiță, ceea

ce este contrar Bibliei, mijlocirea morților ceea ce este contrar Bibliei și

toate acele lucruri, se îndreaptă spre aceasta.

Uneori,

mă gândesc că știind aceste lucruri, ar trebui să am un loc în care să mă

stabilesc și să încep să învăț, continuând să fac aceasta. În biserici, merg pentru

câteva ore ca să mă rug pentru bolnavi, iar apoi să plec. Dar în Biblie, există

mai mult decât rugăciunea pentru bolnavi, voi știți aceasta.

Noi avem multe

lucruri de făcut.

Vreau

să vă povestesc despre adunarea din Canada, una dintre cele mai bune întâlniri

pe care le-am avut vreodată pe continentul Nord American.

Domnul Mercier și

alți frați vor pune pe hârtie tot ce s-a întâmplat acolo. Eu nu am văzut niciodată în viața mea întâmplându-se ceva așa cum s-a întâmplat la adunarea canadiană. Și bineînțeles, pentecostalii m-au respins categoric, toți cei de acolo fiind bapțiști, anglicani și așa mai departe.

Pentecostalii

m-au respins pretutindeni pentru că nu am acceptat că dovada Duhului Sfânt este sângele care curge din mâinile noastre, untdelemnul care curge din mâinile noastre sau alte lucruri de acest fel, a vedea curcubeie sau alte lucruri ca acestea. Senzațiile nu aparțin mântuirii. Noi venim numai prin credință; Îl credem pe Dumnezeu și aceasta este tot. Înțelegeți?

Așadar,

ei au scris scrisori și le-au trimis în Canada, iar pentecostalii s-au retras pur și simplu. Ei nu au vrut să aibă niciun fel de cooperare sau ceva de-a face cu adunarea pentru că nu am acceptat ceea ce susțineau ei. Dar indiferent cine o acceptă, eu rămân la binecuvânta Biblie veche. Amin. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, iar dacă noi vom fi nevoiți să stăm singuri, vom sta singuri și vom construi o biserică. Așa este.

Acum,

înainte de a ne apropia de Cuvântul Său, să ne plecăm capetele

pentru un moment
de rugăciune.

Binecuvântatule

Tată, Îți suntem cu adevărat recunoscători pentru acest timp
de părtășie pe
care-l avem împreună în jurul Cuvântului și a acestor profeți
sfinți ai lui
Dumnezeu. Fie ca pe măsură ce luăm parte la acestea prin
citire și auzire,
Duhul Sfânt să aducă inspirația în inimile noastre pentru ca
atunci când plecăm
de aici să spunem ca cei de pe drumul Emausului: „A fost bine
să fim aici, iar
inimile noastre ardeau pentru că El ne-a vorbit pe drum”.
Cerem aceasta în
Numele Său, Amin.

Dacă

va fi voia Domnului, pentru astăzi am ales... Subiectul meu este
din cartea
Psalmilor, **Psalmul 63**.

„Dumnezeule,

*Tu ești Dumnezeul meu, pe Tine Te caut! Îmi însetează sufletul
după Tine, îmi
tânjește trupul după Tine, într-un pământ sec, uscat și fără
apă. (Ascultați ceea ce
spune psalmistul).*

Așa

***Te privesc eu în locașul cel sfânt, ca să-Ți văd puterea și
slava.***

Fiindcă

**bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața, de aceea buzele
mele cântă
laudele Tale.**

Te

**voi binecuvânta dar toată viața mea și în Numele Tău îmi voi
ridica mâinile.**

Mi

**se satură sufletul ca de niște bucate grase și miezoase, și
gura mea Te laudă
cu strigăte de bucurie pe buze.”**

Fie

ca Domnul nostru să adauge binecuvântările Sale la acest
Cuvânt. Subiectul meu
din dimineața aceasta este „**V-I-A-Ț-A**,” cinci litere mici.
Așa cum
vorbește aici psalmistul, David... Întotdeauna Dumnezeu se ocupă
de oameni în
conformitate cu ceea ce au în mințile lor.

Dumnezeu

se ocupa de David prin pajiștile verzi, prin apele liniștite
și așa mai departe,
iar David a văzut atât de multă viață, a văzut cum Dumnezeu
locuia în pomi, în
flori și în freamătul izvoarelor. Dacă cineva va merge cândva
la un izvor, în
locul din care izvorăște el, să asculte acel freamăt constant...
oh, m-aș putea
așeza acolo și să adorm atât de ușor! Nu am luat niciodată o

pastilă de dormit.

De multe ori am fost tentat să o fac în adunările mele când eram atât de întors pe dos, dar Dumnezeu m-a ajutat.

Cred

că dacă vă așezați lângă un izvor micuț ca să ascultați freamătul lui, să vă rugați puțin, să cântați cântarea „Acum mă așez jos”, și să stați pur și simplu acolo, este mai bine decât orice pastilă de dormit care există într-o farmacie.

Oh, există ceva odihnitor în legătură cu el! Cât iubesc aceasta!

David

a spus aici: *„Sufletul meu însetează după Tine”*. Ascultați: *„Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu, pe Tine Te caut! Îmi însetează sufletul după Tine, îmi tânjește trupul după Tine, într-un pământ sec, uscat și fără apă.”* Apoi, el merge mai departe și spune: *„Fiindcă bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața.”* Ce am putea spune în această dimineață, că ar prețui mai mult decât viața? David spune: *„Fiindcă bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața”*.

Aceasta

înseamnă că „viața” trebuie să aibă o însemnătate compusă, trebuie să însemne mai mult decât un singur lucru. Viața în sine înseamnă existență. Așadar, dacă

bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața, atunci ce ar putea prețui mai mult, dacă numai Dumnezeu Însuși are Viața veșnică? Numai Dumnezeu singur are Viața veșnică. Dacă vom înțelege bine aceasta, va fi ușor să vedem marele tablou pe care Dumnezeu îl așază în fața noastră. Într-o zi, tot ceea ce nu este de la Dumnezeu va dispărea, va pieri și va fi îndepărtat. Tot ce a avut un început, a avut și un sfârșit. Nu există nimic care a început cândva fără să aibă un sfârșit. Dar ceva ce nu a avut un început, nu are nici sfârșit. Dumnezeu este Singurul care nu a avut un început. El nu a avut un început al zilelor și nici un sfârșit a anilor, iar noi trebuie să devenim parte din Dumnezeu, prin naștere, ca să trăim, ca să avem o existență veșnică.

Atunci, păcatul, suferința, totul trebuie să ajungă într-un loc în care să nu mai existe pentru că au avut un început. A existat un timp în care nu a existat boală, păcat, suferință sau moarte, dar au venit prin pervertire. Așadar, toată pervertirea trebuie să se sfârșească și tot ceea ce a avut un început trebuie să se sfârșească pentru ca Veșnicul să existe pentru totdeauna. Înțelegeți ce vreau să spun? Acesta este motivul pentru care este total imposibil ca o persoană să fie salvată vreodată fără nașterea din nou; oamenii se nasc din nou din Duhul lui Dumnezeu și devin o parte din Dumnezeu.

Existența lor este
veșnică așa cum Dumnezeu este veșnic, iar Isus a spus: „*Ei nu
pot pieri
niciodată. Nimeni nu-i va smulge din mâna Mea. Ei sunt din
Tatăl divin și
nimeni nu îi poate lua și nici nu-i poate separa pentru că
sunt parte din
Dumnezeu*”. (Ioan 10:28-29 – parafrizare).

Niciunul
dintre noi nu este un învățat. Eu sunt o persoană foarte puțin
educată, iar
uneori, când dau peste cuvinte ca acestea, le caut ca să aflu
însemnătatea lor,
iau acel cuvânt pur și simplu. Eu am prieteni și învățători ai
Bibliei care pot
lua limba greacă sau limba ebraică și să citească Biblia în
aceste limbi. Dar
eu trebuia s-o iau cuvânt cu cuvânt și să cercetez. Astfel, am
aflat că atunci când
El a spus „*le dau Viața veșnică*”, cuvântul „*Viața veșnică*”
provine din cuvântul grec Zoe, Z-O-E, iar Zoe este Dumnezeu,
Însăși Viața lui
Dumnezeu. Deci, dacă suntem părtași la Zoe, existăm veșnic așa
cum Dumnezeu
există veșnic. Așadar, prin faptul că suntem părtași luând
parte din Dumnezeu,
devenim binecuvântați veșnic și salvați pentru veci de veci,
fără sfârșit și
fără început. Noi devenim o parte din Dumnezeu.

Dacă
puteți observa acest mare început... Cineva m-a întrebat: „Cine
este acest mare
IeHoVaH? Care este începutul Său?” El nu a avut niciun

început, El este
Dumnezeu pentru veșnicie. Cuvântul „veșnicie” înseamnă doar o
perioadă, un
spațiu de timp, dar „eternitatea” înseamnă” pentru totdeauna,
pentru veșnicie”
(în limba română cuvintele „veșnic” și „etern” au același
sens). În limba
ebraică cuvântul „veșnicie” înseamnă „o perioadă,
un timp alocat” pentru că este la plural, în veci de veci.
Înțelegeți? Aceasta
înseamnă două veșnicii. Înțelegeți? Dar eternitatea este una
completă. Eternitatea
este un cerc care nu are sfârșit. Nu a avut niciodată un
început și nu va avea
niciodată un sfârșit. Noi știm că în lume există cu adevărat
un duh adevărat al
dragostei, există un duh adevărat al loialității. Este cu
adevărat un duh
adevărat al onestității. Câți dintre voi știu aceasta? Noi o
știm. Noi o vedem.
Acesta este Dumnezeu, Fântâna Însăși.

Haideți

să închidem ochii pentru câteva minute și să mergem înapoi
înainte să fie ceva.
Marea Fântână a eternității era acel duh al dragostei, al
bucuriei, al onestității,
acel duh al adevărului în desăvârșire. Atunci, din existența
Tatălui a ieșit
Logosul care era Fiul, care era teofania, care era trupul
marelui IeHoVaH
Dumnezeu care a pornit într-un Trup ceresc. Acesta este
Logosul. Cuvântul a
fost rostit din acele mari Fântâni ale Vieții și s-a
răspândit, a ieșit la
iveală, iar acolo a fost teofania care era Dumnezeu făcut

Cuvânt.

Apoi,
acea teofanie S-a făcut trup în Persoana lui Isus Hristos.
Apoi, toată
plinătatea celor trei descoperiri ale Sale au locuit în El,
Tatăl, Fiul și
Duhul Sfânt, toate au fost acolo. Aceasta este direcția în
care ne îndreptăm
noi, ne întoarcem înapoi la începutul original al lui
Dumnezeu. Acolo, suntem
născuți din nou dar nu din carne, nu din sânge, ci suntem
născuți din nou de
Duhul, iar Duhul veșnic al dragostei și al sincerității a
venit jos să locuiască
printre noi. Apoi, când trecem din această viață, mergem într-
un trup care...
dacă acest cort pământesc se destramă, noi avem o teofanie în
care vom intra,
un trup ceresc. Apoi, la venirea Domnului Isus, acest trup
este luat din nou
din pământ și făcut într-o formă slăvită ca să trăiască pentru
totdeauna în
Prezența Sa. Atunci, toată pervertirea, toate lucrurile care
erau pervertite nu
vor mai exista. Carnea va merge la pedeapsa sa. Iadul își va
deschide gura și
va înghiți tot răul și perversiunea, iar Dumnezeu și Biserica
Sa preaiubită,
Mireasa Sa, Își vor ocupa poziția ca să se scurgă veșniciile.
Aceasta este
marea nădejde a Bisericii creștine.

David

a strigat: „*Bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața*”, iar

noi vrem

să ne gândim la viață. Cuvântul „viață” are un aspect pervertit care îi este atribuit, pentru că însăși viața are un aspect pervertit. De multe ori, oamenii vor să descrie viața prin faptul că petrec, beau și merg la petreceri. Ei spun: „Aceasta este viața”, dar cât de mult se înșală! Acea este moarte. Înțelegeți? Nu este viață, ci moarte.

Cu

câteva săptămâni în urmă, am fost cazat într-un hotel mare și faimos din Canada, iar după serviciu am mers sus în camera mea. Acolo erau niște tinere, poate la apusul adolescenței lor, de optsprezece, nouăsprezece sau poate douăzeci și trei de ani, iar trei sau patru dintre ele alergau în susul și în josul etajului doar cu lenjeria intimă pe ele și cu sticle în mână, alergau dintr-o cameră în alta.

Când

am coborât din lift, m-am oprit și m-am uitat la ele. Oh, în mine era Ceva! M-am gândit: „O, Doamne, oare și micuțele mele Sara și Rebeca vor ajunge la așa ceva?” M-am uitat la ele cum se plimbau de-a lungul etajului, apoi m-am dat la o parte să treacă fiindcă au mers în partea cealaltă, bând. Eu m-am oprit la capătul holului și m-am uitat din nou în jos, la domnișoarele acelea care

probabil erau iubita unui bărbat. Atunci am auzit-o pe una dintre ele spunând:

„Yuppii, aceasta este viața!” Dar eu m-am gândit: „Cât este de greșit! Aceasta este moarte pentru că Biblia spune: *„Dar cea dedată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.”* (1 Timotei 5.6).

Astăzi

vedem o mulțime de slogane ca acesta: „Acolo unde este bere Budweiser, este viață”. Ce pervertire! Unde este bere Budweiser, este moarte. Sau vedem slogane ca și acesta: „Viața începe când apune soarele”. Nu, când apune soarele începe moartea, iar oamenii devin prădători de noapte. Ei umblă după pradă noaptea, iar dacă observați, iau natura răului, pentru că răul umblă întotdeauna după pradă noaptea.

Odată

când mă aflam într-un avion, am citit un articol dintr-o revistă. Era despre Hollywood. Articolul spunea că „Viața începe după miezul nopții. Ar trebui să veniți pe anumite străzi și în anumite lucruri”, și aveau acolo o fotografie de parodie cum merg cu aceste lucruri. Dar eu am zis: „Ce pervertire!” Vedeți voi, dacă Satan are o împărăție, el trebuie să aibă o economie falsă, trebuie să aibă ceva ce poate să le prezente oamenilor ca să-i facă să creadă că trăiesc. Dar este exact vice-versa. Este moarte în forma vieții.

Înțelegeți? Este o
pervertire a vieții reale pentru că... haideți să stabilim
aceasta în mințile
noastre odată pentru totdeauna. Există o singură cale de a
avea Viață. Așa
este. A-L cunoaște pe El este Viața. Acesta este sigurul fel
în care putem avea
Viața; nu există nicio altă cale pentru că Dumnezeu a făgăduit
Viața numai prin
Isus Hristos.

Marele

IeHoVaH care nu are început sau sfârșit, fără început al
zilelor sau sfârșit al
anilor, ne-a dat Viață prin Isus Hristos, și numai prin El. Nu
numai pentru a-L
recunoaște pe El ca un Om bun, nu numai pentru a-L lăuda ca și
cum ar fi un
Dumnezeu, ceea ce și este, Dumnezeu, ci ceea ce trebuie să
facem noi, este să-L
cunoaștem. Așa este. Nu să ne închinăm Lui este Viața, ci să-L
cunoaștem pe El
este Viața, pentru că și diavolii I s-au închinat. Cu
siguranță. Fiecare
genunchi se va pleca înaintea Lui. Singurul fel de a avea
Viața este să-L
cunoaștem pe El în iertarea păcatelor noastre și în reînnoirea
vieții noastre
de către Duhul Său, acea Fântână mare cu toate resursele
bunătății care
locuiesc în voi, Dumnezeu făcându-vă să aduceți roadele
dragostei, bucuriei,
păcii, îndelungii răbdări, bunătății, blândeții, răbdării,
credinței și toate acele
atribute minunate care vin numai de la Dumnezeu.

Așadar,
cuvântul „viață” ne-a fost prezentat într-un mod greșit. Noi numim viață faptul că cineva își ia o mașină și merge în josul străzii călcând pedala de accelerație, poate cu o băutură în mână sa și cu brațul în jurul unei fete. Un tânăr ar spune: „Aceasta este viața”, iar tânăra lui prietenă, bea un pahar sau două și spune: „Aceasta este viața”. Poate un om care întotdeauna și-a dorit să aibă mulți bani, dintr-o dată moștenește o mare sumă de bani, își construiește o casă mare, și își ia cea mai scumpă mașină, apoi spune: „Aceasta este viața”. O sărmană femeie neînsemnată și copiii ei, obține o călătorie la Hollywood și devine pentru o zi regină la un program TV sau la unul din acele lucruri sau câștigă o anumită sumă de bunuri. Aceasta o va încânta atât de mult încât va spune: „Aceasta este viața”. Dar cât este de greșit! Acea este moartea, dar oamenii ar pieri ca să aibă acele lucruri. Poate sunt puțin de modă veche cu privire la aceste lucruri, tăind colțurile cu plăcere, pisând totul din greu, dar este pentru a... Eu fac aceasta pentru a aduce un mesaj.

Astăzi,
mulți se uită la un program TV sau ascultă benzi înregistrate. Merg în restaurante mici unde abia poți mânca din cauza marilor benzi care rulează acolo cu acest rock-and-roll, boogie-woogie, și toate acele cântece ciudate,

făcute de diavolul, înregistrări inspirate de demoni. Oh, mă gândesc care va fi rezultatul final când ei vor afla că acestea nu au legătură cu Cel veșnic!

Îmi

imaginez că în acea zi, soarele va refuza să strălucească și tot timpul se va opri și se va revărsa în eternitate. Îmi imaginez că în dimineața aceea, Elvis Presley va fi cu siguranță șocat. Da, cântecele lui înregistrate vor fi o realitate când va auzi strigătul a milioane de suflete pe care le-a trimis în iad. În acea dimineață, cei treizeci de arginți ai trădării lui Iuda, argintul bătut în taleri vor fi nimic în comparație cu răul făcut Elvis. Iuda a făcut-o pentru că aceasta a împlinit Scriptura pentru răscumpărarea omului, dar Elvis Presley a pervertit ceea ce era drept, când era creștin și a vândut dreptul de întâi născut la un milion de suflete în iad.

Îmi

imaginez că Arthur Godfrey cu micuții lui Godfrey vor fi și ei acolo în acea dimineață, cu blonzii, bruneții și roșcații lui. Va fi nevoie de mai mult decât de o „Ave Maria” pentru a curăța sufletul său murdar și conștiința lui în Prezența lui Dumnezeu, când va ști că acele lucruri murdare, glumele și alte lucruri spuse de el, au condus milioane de suflete în iad. Și

ei numesc aceasta
viață. Este moarte, dar ei nu știu. Acum, observați. Acest
lucru pe care îl
numiți viață devine atât de mizerabil încât de multe ori
oamenii își iau viața.
Așadar, aceasta nu ar putea fi Viața despre care vorbește
Dumnezeu pentru că
voi nu puteți lua Viața lui Dumnezeu și nici nu o puteți da;
aceasta zace numai
în mâinile lui Dumnezeu, prin harul Său suveran.

Acest
micuț lucru muritor și pervertit pe care îl trăiți și îl
numiți viață, îl
puteți lua oricând când doriți. Dar pentru a arăta că nu
aceasta este viața,
putem vedea cât de jalnic a devenit. Ceea ce noi numim viață
acum este numai o
umbră sau un negativ. Tuturor ne place să ne bucurăm, dar noi
ne putem bucura cu
privire la ceea ce este corect. Aceasta arată că suntem prinși
de ceea ce este
corect, când ne bucurăm de ceea ce este corect. Dar când ne
bucurăm de ceea ce
este greșit, aceasta arată că suntem prinși cu ceea ce este
greșit

Așadar,
viața noastră poate spune chiar acum ce suntem și în ce
direcție merg emoțiile
noastre. Înțelegeți? Dacă ne bucurăm de lume și de lucrurile
rele, mințile și
sufletele noastre sunt inspirate de lucrurile de jos. Boogie-
woogie, dansuri,
dureri de inimă, băutură și toate aceste lucruri după care

fugim, sunt de jos.

Dar dacă ne bucurăm în Duhul pentru că avem Viața veșnică și ne ridicăm

simțămintele la Dumnezeu și-L slăvim, atunci avem adevărata bucurie, pentru că

Isus a spus: „și bucuria voastră să fie deplină” (Ioan 15:11)

Dar nu

plină de viața pervertită, ci plină de Viața veșnică de sus.

Așadar, voi puteți

vedea că depinde de lucrul la care priviți.

De

exemplu, partea psihologică a ei: psihiatria. Să privim pentru un moment această

vedere psihologică. Aici, avem fotografia lui Hristos, iar aici avem un fan

înverșunat. Depinde la care mă uit. Înțelegeți? Depinde încotro merg

simțămintele mele: dacă merg în direcția aceasta sau în cealaltă. Dacă privesc

la aceasta, tânjesc după aceasta și doresc aceasta, emoțiile mele se vor

îndrepta după fan. Dar dacă privesc în direcția aceasta, emoțiile și dorințele

mele sunt îndreptate în acea direcție. De aceea Isus a spus: „Dar Eu vă spun

că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în inima

lui.” (Matei 5.28). Înțelegeți? Este vorba despre unde sunt așezate

emoțiile voastre, unde sunt gândurile voastre.

Noi

putem să ne bucurăm cu privire la aceste lucruri pentru că suntem copiii

făgăduinței, din marea și veșnica Biserică a lui Dumnezeu care are făgăduința a lui Hristos care nu poate da greș. Așa este. Lumea crede că suntem nebuni. Ei spun: „Oh, aceasta este viața! Yupp!!!”

Astăzi, am văzut o tânără care a mers la un psihiatru. Ea are treizeci și cinci de ani, nu a fumat niciodată, nu a băut niciodată în viața ei și este o fată foarte simpatică. Oamenii din jurul ei sunt creștini. Tatăl ei este medic, iar ea și-a predat viața lui Isus când a fost foarte tânără. Ce a făcut ea? A mers și a ajuns într-un loc, la un colegiu unde preda și unde era și un psihiatru.

El s-a așezat lângă ea, a vorbit cu ea și i-a zis:

„Vrei să spui că nu ai fost sărutată niciodată de un băiat?”

„Nici măcar odată în toată viața mea”, a răspuns ea.

Vrei să spui că nu ai băut niciodată și că nu ai fost la nicio petrecere?”

„Nu,
niciodată”.

„Nu
știi ce pierzi, fetițo!”

Fiind psihiatru, el a sucit atât de rău mintea
bietei fetei încât acum a devenit atât de rea încât nici nu
vrea să mai audă
Numele lui Isus rostit în prezența ei. Nici chiar tatăl și
mama ei nu o mai pot
vedea. Și-a pierdut mințile, iar săptămâna următoare va merge
la un institut pentru
un tratament cu șocuri.

Aceasta
s-a întâmplat din cauză că și-a întors gândurile de la Hristos
spre ceea ce i-a
spus acel psihiatru. De aceea, suntem aici în această
dimineață, ca să ne
îndreptăm mintea și gândirea noastră de la lucrurile lumii la
lucrurile lui
Dumnezeu care este veșnic. De aceea este predicarea, ca să ne
ducă gândirea
într-un loc mai înalt și mai bun unde se află Hristos, până
când voi deveniți
convertiți. Atunci mintea voastră ajunge la lucrurile care
sunt sus. Dar viața
în acest alt loc ajunge la... Ei cred că acea fată ar putea lua
otravă oricând.
Cu siguranță, acel fel de viață devine atât de mizerabil încât
ei se sinucid,
luând otrăvuri sau alte lucruri.

Dar,
în marea Sa îndurare pentru omenire, Dumnezeu l-a făcut pe om
în felul în care
a dorit să fie omul. El l-a făcut pe om să înseteze. Ați
observat că aici David
spune: „Sufletul Meu însetează după Tine (Oh, îmi place
aceasta) într-un
pământ uscat și fără apă”. Imaginați-vă aceasta. El a spus:
„Sufletul
meu este atât de însetat, Doamne. Însetez după Tine ca și cum
aș fi pe un
pământ fără apă”. El trebuie să găsească apa sau va pieri.
„Sufletul meu
însetează după Tine”. Dumnezeu l-a făcut pe om cu o sete.
Setea este parte
din ființa umană. Dumnezeu a făcut setea în om pentru ca omul
să înseteze după
Dumnezeu, dar diavolul a pervertit-o și l-a făcut pe om să
înseteze după
împărăția sa, după lume. Înțelegeți? Setea din om este de la
Dumnezeu pentru că
Dumnezeu l-a făcut pe om să înseteze, să înseteze după El.

Cum
îndrăznesc unii dintre voi, care sunteți atât de mici, să
înăbușiți acea sete
binecuvântată, să potoliți acel lucru duhovnicesc pe care
Dumnezeu l-a pus în
voi ca să însetați după El, și să încercați să-l potoliți cu
băutul, fumatul,
televiziunea, petrecerile și jocurile de noroc? Voi poluați
Fântâna pe care a
pus-o Dumnezeu în voi ca să primiți Duhul Său și o secătuiți
cu lucrurile
lumii. Dar ei nu vor fi împliniți. Niciodată nu vor fi
împliniți. De aceea, vă

puneți un pistol la tâmplă ca să vă zburăți creierii, pentru că lucrurile merg în felul în care merg. Lumea se află într-un mare sinucid, pe cărarea perversiunii și a homosexualității. Strigătul din țară și starea în care se află este din cauză că voi pervertiți ceea ce v-a dat Dumnezeu, încercând să potoliți aceasta cu răul lumii.

Luați

binecuvântatul Duh Sfânt pentru care Dumnezeu a pus o sete în sufletul vostru ca

să-L chemați, iar voi mergeți și potoliți aceasta într-un club de noapte undeva!

Nu-i de mirare că aveți o durere de cap în dimineața următoare. Apoi, veți lua

o casetă de bere și veți merge acasă, vă veți așeza undeva și o veți bea

încercând să potoliți acea sete duhovnicească pe care Dumnezeu a pus-o în

sufletul vostru să însetați după El; luați acea apă chioară a diavolului și

încercați să potoliți setea pe care Dumnezeu a pus-o în voi ca să însetați după

El. Cum puteți primi altceva decât despărțire veșnică de Prezența Dumnezeului

Celui Atotputernic, când El v-a făcut să însetați după El?

David

s-a predat și a spus: „Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu, pe Tine Te caut!

Îmi însetează sufletul după Tine, îmi tânjește trupul după Tine, într-un pământ

sec, uscat și fără apă.” (Psalmul 63.1). Iată! David a spus:

„Așa Te

privesc eu în locașul cel sfânt, ca să-Ți văd puterea și slava”. (Psalmul 63.2).

Aceasta este diferența.

Ceea

ce face ca lucrurile să fie diferite este dacă voi potoliți cu apă setea pe

care v-a dat-o Dumnezeu.

„Toți

cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani!

Veniți și cumpărați

bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!” (Isaia

55.1). În casa lui Dumnezeu, în orașul lui David, există o Fântână deschisă.

Acolo este Fântâna după care însetați voi. Cu siguranță este.

Nu încercați s-o

pervertiți spunând: „O voi potoli bând. O voi potoli printr-o întâlnire cu o

fată. Mă voi strecura puțin afară fără știrea soțului meu. Voi merge puțin

afară fără știrea soției mele”. Veți aduce numai judecata. Voi spuneți: „Nu

sunt împlinit, frate Branham”. Nu este de mirare, este Dumnezeu care se ocupă

de voi, Dumnezeu care încearcă să vă aducă undeva. Dar voi luați această

sugestie a diavolului și mergeți mai departe cu ea, însă în felul acesta va

veni necazul. Acesta este felul în care vine moartea. Iar viața aceea nu este

viață, ci este moarte. *„Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără*

plată al lui Dumnezeu este Viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru".

(Romani 6.23).

Oh,
nu vă înșelați! Atunci diavolul are o altă cale. Noi mai avem un moment pentru aceasta.

Diavolul
are o altă cale de a perverti. Voi spuneți: „Eu nu beau, frate Branham. Nu fumez. Nu joc jocuri de noroc. Nu l-aș înșela pe soțul meu, pe soția mea. Eu trăiesc o viață bună”. Dar diavolul a pervertit aceasta. El vă lasă să vă potoliți conștiința vinovată prin faptul că mergeți și vă alăturați unei biserici și credeți că sunteți în regulă. Aceasta este greșit. Aceasta este pervertire. Voi nu puteți să potoliți ceva prin faptul că mergeți la biserică, ci doar deveniți religioși. Este o problemă intelectuală, dar setea voastră nu va fi potolită până când nu-L veți cunoaște pe El ca și iertare a păcatelor voastre, când problema păcatului este rezolvată și aveți acea minunată, liniștită, calmă, veșnică și nemuritoare părtășie cu El, când pacea lui Dumnezeu care aduce toată cunoștința a sfințit sufletul vostru și v-a făcut o făptură nouă în Hristos Isus. Alăturarea la o biserică nu o va face. Nu, domnilor. Aceasta doar pervertește adevărata cauză. Dacă

diavolul nu vă va
putea prinde cu acele lucruri, vă va prinde cu acestea. Dar
voi să nu acceptați
nimic altceva decât experiența de modă veche a nașterii din
nou, ca să fiți
născuți din nou din Duhul Dumnezeului Celui veșnic, iar
sufletul vostru și
Dumnezeu se închid împreună și deveniți una. David a fost un
vânător, un om al
pădurilor. În Sud încă se mai folosește aceasta. De multe ori,
haite de câini
sălbatici aleargă după căprioare. Am observat aceasta în
Africa. Când căprioarele
încep să fugă, câinii aleargă după ele, iar dinții lor din
față sunt foarte
ascuțiți. Sunt foarte alunecoși așa cum este și păcatul. Stau
și pregătesc
ambuscade împotriva micuțelor căprioare și se pun contra
vântului ca să le
simtă mirosul. Apoi, ies dintr-o dată afară
de undeva, apucă o căprioară și o sfâșie în bucăți.

Acesta
este felul în care procedează și păcatul. Vă duce pe un pământ
greșit, unde vă
gândiți: „Voi încerca doar puțin din aceasta. Voi scăpa cu
aceasta. Ei nu vor
ști niciodată nimic despre aceasta sau aceea”. Nu vă faceți
griji! Există un
ochi care vede totul, care vă privește, iar păcatul zace la
ușă. Fiți atenți,
fiindcă vă va găsi.

Uneori,
micuța căprioară poate fi prinsă dintr-o parte, poate nu este

apucată destul de bine încât să fie trântită jos, ci este prinsă de un picior și o bucată din ea este ruptă, sau poate este apucată de încheietura de la piciorul din spate ceea ce o va face să cadă la pământ. Atunci ea nu mai poate fugi, este neajutorată.

Dar uneori, câinele merge mai sus și o apucă de șold trăgând întreaga bucată afară din ea. Câinele o apucă, o prinde bine și își aruncă greutatea împotriva ei smulgând o bucată din ea. Poate ratează vena jugulară de la gâtul ei și o prinde de piept smulgând întreaga bucată afară, iar micuța ființă sare și fuge cât poate de repede; și primul lucru care se întâmplă este că îi păcălește pe câini, le scapă printre dinți. Câinii fug după altceva, iar ea fuge. Ea știe că nu va dura decât puțin până când câinii aceia se vor întoarce după ea, de îndată ce vor ucide altceva, așa că fuge cât poate de repede. Fiind vânător, eu sunt familiarizat cu căprioarele. Sunt familiarizat cu felul cum acționează ele. Dacă acea căprioară poate ajunge la apă, fraților, își poate reveni într-o secundă. Dar dacă nu poate ajunge la apă, este terminată. Dacă ajunge la apă, ați putea să o urmăriți toată ziua și ea ar continua să meargă mai departe. Va lua un izvor, îl va traversa; se va întoarce înapoi așa, apoi așa, va coborî jos în acel izvor și va păși în el, încercând să-i păcălească pe câini.

David

a spus: „Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu

pe Tine, Dumnezeule!” El era rănit. Câinii iadului sunt după fiecare dintre

voi. El vrea să vă îndepărteze doar o dată de Păstor, iar câinii lui vă vor

prinde și vor smulge o parte din voi, vor lua o îmbucătură din voi ca să vă rănească.

David a spus: „Cum dorește cerbul izvoarele de apă...” Oh, el trebuia să

găsească Izvorul de apă sau ar fi pierit!

Doamne,

îngăduie ca acesta să facă astăzi sufletul nostru rănit! Dacă nu pot găsi Izvorul

de apă, câinii mă vor prinde destul de repede, dar dacă aș putea găsi Izvorul

Tău de apă, O Doamne... Micuța căprioară știe că este fie moarte, fie izvorul

de apă, iar David a zis: „Așa cum acea căprioară știe că este fie moartea, fie

izvorul de apă, așa însetează și sufletul meu după Tine.

Trebuie să Te găsesc

pe Tine sau voi pieri”. Oh, dacă am putea ajunge la acel fel de Viață!

„Binecuvântați

sunt cei care înfometează și însetează după neprihănire căci ei vor fi umpluți”.

Fie

ca aceasta să fie cauza acestei biserici în dimineața aceasta.

Fie ca dragostea

voastră să fie întoarsă de la lucrurile lumii, de la preocupările lumii. Fie că este vorba de casa voastră care trebuie curățată, fie că este ferma voastră care trebuie plivită de buruieni sau orice altceva ar fi, fie ca ea să fie întoarsă la Dumnezeu.

„O Doamne, bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața. Îmi însetează sufletul după Tine, îmi tânjește trupul după Tine, într-un pământ sec, uscat și fără apă.

Așa cum cerbul trebuie să găsească izvorul de apă, sufletul meu trebuie să Te găsească pe Tine sau va pieri”. Când tabernacolul Branham va ajunge în acea stare, micuțele ”ismuri” vor fi scoase afară pe ușă. Neînțelegerile vor fi rezolvate, iar creștinii vor fi creștini. Când fiecare adunare de oameni vor înseta după Dumnezeu în felul acela, acela va fi un loc despre care se va vorbi în jurul lumii. „O, Dumnezeule, bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața!”

Să ne rugăm. Binecuvântatul nostru Tată și Dumnezeu, pe măsură ce venim la Tine acum, la încheierea acestui mesaj, ne rugăm ca însetarea și foametea să fie în dimineața aceasta în această micuță biserică așa cum nu a mai

fost niciodată
înainte. Fie ca bărbații, femeile, băieții și fetele de sub
acoperișul de aici
și de afară sau oriunde ar fi ei, să audă Evanghelia și să
știe că există ceva
care-i face să înseteze după Ceva. Oh, o asemenea neliniște!
Tu ai spus că va
fi un timp de neliniște ca acesta, un timp consternant în care
vor fi încordări
între națiuni.

Oh,
dacă ei ar lua acea sete pentru mai multă putere, pentru mai
multe bombe, pentru
acele lucruri și ar preface-o într-o sete pentru neprihănirea
lui Dumnezeu,
atunci Fiul Celui Drept va veni cu vindecare pe aripile Sale!
Când Israelul se
trudea, s-au născut copiii lor. Eu mă rog ,Tată, să pui acea
sete în inimile
noastre astăzi, încât să nu existe nicăieri o potolire în lume
decât la susurul
Izvorului Tău de apă. O, Doamne, lasă ca adâncul să cheme
adâncul". Te rugăm să
ne dai aceasta, Tată. Ne rugăm în Numele lui Hristos.

În
timp ce avem capetele plecate, mă întreb dacă în această
dimineață este în
biserică cineva care vrea să ridice mâna și să spună: „Frate
păstor, roagă-te pentru
mine..." în timp ce eu și fratele Neville ne vom uita.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, frate. „Îl vreau pe Hristos. Vreau în inima mea o sete ca aceasta. M-am săturat și am obosit să merg pe aici și pe dincolo. Vreau să însetez cu adevărat după Dumnezeu. Rugați-vă pentru mine, frați păstori”.

Vreți

să ridicați mâinile? Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze,

doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Altcineva, ridicați mâinile

spunând: „Rugați-vă pentru mine”. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. În ordine.

Altcineva acum, înainte de încheiere. Ridicați mâinile spunând: „Rugați-vă pentru

mine”. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Cu siguranță. O vreau și eu.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră de acolo din spate.

„Doamne,

la sunetul Izvorului Tău de apă, fă-mă să știu că sunt un om firav care nu știe

când aceste micuțe fire fragile ale vieții se vor rupe, și voi merge sus în

veșnicie. O, Doamne, lasă-mă să fiu așa,

lasă ca sufletul meu să fie atât de însetat după Tine încât să nu vreau să mai

beau, să nu mai fumez, să nu mai mint, să nu mai am de-a face cu păcatul.

Îngăduie ca dragostea mea să fie pentru lucrurile de sus.

Acordă-mi aceasta, o,

Doamne, în timp ce-mi ridic mâna”.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, și pe tine, pe
tine, pe tine. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Tatăl vede
mâinile voastre. Cu
siguranță, El este Dumnezeul Omniprezent. Dumnezeu să vă
binecuvânteze. Spuneți
aceasta chiar acum în timp ce stați aici. Spuneți aceasta.
Spuneți: „Doamne,
pune acea sete în mine”. Copii, voi știți că nu veți ajunge la
Dumnezeu decât așa.
Este acea sete adâncă, Ceva care tânjește după Dumnezeu. La
fel ca biata micuță
căprioară. Puteți să v-o imaginați? Este rănită, pe moarte.
Ori ajunge la
izvor, ori moare. O puteți vedea ridicându-și capul și
adulmecând? Ea miroase
aerul. Sângele curge. Trebuie să ajungă la acel izvor de apă.
Trebuie s-o facă.
Cu fiecare picătură, cu fiecare ramură, ea merge spre el.
Trebuie să-l aibă.
Sunteți atât de însetați după Dumnezeu?

David

a spus: „Eu însetez după Dumnezeu. Trebuie să-L am sau voi
pierii. Vreau Viața. Când
simt Prezența Ta și văd Bunătatea Ta
pentru mine, când văd că viața mea se aliniază cu Cuvântul
Tău, este mai bună pentru
mine decât orice altceva, decât orice altă viață și orice
altceva. Bunătatea
Ta”. Mărturisiți-vă vina acum, în timp ce ne rugăm.

Doamne,

Tu vezi aceste mâini. Tu îi cunoști pe oameni. Mă rog ca Tu să
ierți orice
păcat. Adu în ei această mare sete care vine, pe care ei o

doresc. Inimile lor
sunt înfometate. Astăzi, fiecare persoană din lume... mă gândesc
că țară este
înebunită după plăceri. O, Doamne, filme, televiziune,
povești vechi și murdare.
Am auzit că este nevoie de trei sau patru psihiatrii pentru a-
l ține pe Elvis
Presley pe ecrane, pe Arthur Godfrey și pe mulți dintre
aceștia. Săptămâna
aceasta, un jurnalist din New York a
scris că îi vizitează trei sau patru psihiatrii pentru a
încerca să aducă
această lume într-un loc cu glume murdare, viclene, prostești,
pline de
indiferență și femei pe străzi. Bărbații își pierd mințile
mergând în diferite
locuri și văzând hainele vulgare puse pe ele.

Doamne,
vedem că aceste ființe sărmene ies pe stradă cu trupul lor
micuț acoperit de
niște haine care arată vulgar, iar bărbații rătăcesc în
această dimineață prin
baruri încercând să-și potolească setea pe care le-a dat-o
Dumnezeu ca să înseteze
după El, după Dumnezeu, dar ei încearcă să o potolească cu
lucruri lumești, cu
lumea.

Doamne,
Te rugăm ca într-un fel sau altul, nu știu cum, dar cred că
trebuie să fie
acum... celor care au ridicat mâinile, dă-le Doamne, în inimă,
lucrul de care
au nevoie, acea sete binecuvântată. Fie ca ea să fie potolită

astăzi de către
înnoirea Duhului Sfânt, care să Se reverse în sufletele lor și
să le dea ceea
ce-și doresc, pentru că Îți cer aceasta în Numele lui Hristos.
Amin.

Există
o țară dincolo de Râu

Pe
care o numim dulcea veșnicie

Noi
ajungem la acel mal numai prin decretul credinței

Încet,
încet, vom ajunge acolo

Pentru
a locui cu cei nemuritori

Când
ei vor suna acele clopote de aur pentru voi.

Nu
auziți acum clopotele sunând?

Nu
auziți îngerii... (când totul se va armoniza încât să fie una)...

slava, aleluia,
Jubileul.

În
acea îndepărtată dulce veșnicie.

Chiar
dincolo de Râul strălucitor

Când
ei vor suna din acele clopote de aur

Pentru
tine și pentru mine.

Câți
dintre voi Îl iubesc? Ridicați mâinile. Mulțumiți-I Domnului.
Acum,
întoarceți-vă, dați mâna cu cineva care se află lângă voi și
spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze”. Sună acum acele
clopote?
Nu auziți îngerii? (Cu siguranță, noi suntem cetățeni ai
Împărăției). Aceasta
este slava, Jubileul, Aleluia.

În
acea îndepărtată dulce veșnicie.

Chiar
dincolo de râul strălucitor

Când
ei vor suna din acele clopote de aur

Pentru
tine și pentru mine.

Acum
Tată, primește duhurile noastre și închinarea noastră în timp
ce ne încredințăm
Ție. Acum, ne pregătim să ne rugăm pentru copiii Tăi bolnavi.
Ne rugăm ca Duhul
Tău să se odihnească peste noi ca să ne putem ruga rugăciunea
credinței pentru
cei care sunt în ceasul acesta în nevoi. Te rugăm aceasta,
Tată, în Numele lui
Hristos. Amin.

Cei
bolnavi să se adune în jurul altarului în timp ce noi îi ungem
și ne rugăm pentru
ei. Suntem bucuroși să vă ajutăm, apoi vom încheia serviciul.
Dacă nu mai
puteți rămâne pentru următoarele zece sau cincisprezece
minute...

Soră
Gertie, te rog să cânti: „Pe mine mă așteaptă un mâine
bucuros”.

...

pe mine mă așteaptă un mâine bucuros

Unde
porți de perle se vor deschide larg,

Și
când voi trece această vale de necaz

Îmi
voi așeza cortul pe cealaltă parte.

Într-o
zi, dincolo de orizontul muritor

Într-o
zi despre care numai Dumnezeu știe

când
și cum va fi

Roțile
vieții muritoare vor sta toate pe loc

(Ce
se va întâmpla atunci?)

Atunci
voi merge să locuiesc pe dealul Sionului.

Într-o

zi, dincolo de orizontul muritor

Într-o
zi despre care numai Dumnezeu știe

când
și cum va fi (ce se va întâmpla?)

Roțile
vieții muritoare vor sta toate pe loc

Atunci
voi merge să locuiesc pe dealul Sionului

Mergi
încet dulce car,

Oh,
vii după mine pentru a mă duce Acasă

Mergi
încet dulce car,

Care
vi după mine pentru a mă duce Acasă

Este
vechea corabie a Sionului

Este
vechea corabie a Sionului (Slavă!)

Este
vechea corabie a Sionului

Urcați-vă
la bord, urcați-vă la bord

Este
vechea corabie a Sionului,

Urcați-vă
la bord, urcați-vă la bord

Este
vechea corabie a Sionului,

Urcați-vă
la bord, urcați-vă la bord

Este
vechea corabie a Sionului,

Urcați-vă
la bord, urcați-vă la bord

Frate

Craig ... (spațiu gol pe casetă). Frate Junie, veniți cu toții
sus să ne rugăm
pentru bolnavi. Restul dintre voi, frate John sau oricare
dintre voi care
dorește să vină, veniți acum.

Oh,
nu doriți (spațiu gol pe casetă)

...
nu va fi minunat acolo?

Nu
vom mai avea poveri de purtat,

Vom
cânta cu bucurie,

Cu
inimi care vor răsuna ca și clopotele.

Oh,
nu va fi minunat acolo?

Nu
va fi minunat acolo, nu va fi minunat acolo?

Unde
nu vom mai avea poveri de purtat?

Vom
cânta cu bucurie,

Cu
inimi care vor răsuna ca și clopotele.

Oh,
nu va fi minunat acolo?

Vom
umbla și vom vorbi cu Hristos, Cel divin.

Nu
va fi minunat acolo?

Vom
cânta glorios cu Hristos Cel veșnic.

Oh,
nu va fi minunat acolo?

Oh,
nu va fi minunat acolo? (Minunat acolo)

Pentru
că nu vom mai avea poveri de purtat (acolo)

Vom

cânta cu bucurie,

Cu
inimi care vor răsuna ca și clopotele

Oh,
nu va fi minunat acolo?

Când
ne gândim la acele lucruri, cât sunt de minunate și de mărețe!
Oh, El este real
pentru noi. Oh, nu va fi minunat acolo? Medicul bun este aici.
El vrea să-i
vindece pe bolnavi și pe nevoiași. El vrea să-i facă pe cei ce
sunt slabi,
puternici. El vrea să-i facă pe cei suferinzi să fie sănătoși.

Acum,
să ne plecăm în prezența Sa în timp ce-I aducem laudele
noastre. O, Marele
nostru Medic, inimile noastre behăiesc. Noi behăim ca oi ale
Tale. Auzim Duhul
Tău care se mișcă printre noi: „*Oile Mele cunosc Glasul Meu*”.
Nouă ne
place să strigăm lauda Ta, ne place să plângem în Prezența Ta
cu bucurie. Dorim
să exprimăm ceea ce este în noi pentru Tine, pentru că Te
iubim cu tot ceea ce
este în noi. Tot sufletul, mintea și trupul nostru Îl iubește
pe Domnul, și Te
rugăm, Doamne, să ne dai în continuu acest adânc și mai adânc.
Fie ca el să
devină atât de real pentru noi încât lumea și toată nebunia ei

să pălească.

Atunci nu vor mai exista gânduri despre ea, pentru că va păli pentru veșnicie.

A avut un început și trebuie să aibă acum și un sfârșit. Noi știm că-l va avea.

Acum,

Doamne, noi, copiii Tăi, stăm aici în Numele lui Isus Hristos, ca să faci

mijlocire pentru fiecare dintre noi, pentru neputințele care sunt în trupurile

noastre, cauzate de păcatul din trecut și de cei răi ai lumii, trupul nostru

muritor fiind predispus la tot răul pentru că încă este păcat.

Noi știm că

Biblia ne spune clar că Duhul Sfânt este un Ajutor pentru neputințele noastre,

prin mijlocire. În această dimineață, venim la Tine, Tată, smeriți și credem că Tu

vei face mijlocirea pentru noi, în timp ce ne mărturisim păcatele, greșelile

noastre și dorința noastră pentru Tine. Inimile noastre flămânzesc să fie

sănătoase ca să Te putem sluji și să facem lucrarea pe care ai pregătit-o pentru

noi. Doamne, în timp ce bătrânul Tău merge și face ungera, iar eu vin să-mi

pune mâinile peste bolnavi, Te rugăm ca Duhul Tău să vină și să facă

vindecarea. Cerem ca aceasta să se înfăptuiască prin Isus, Domnul nostru. Acum,

bătrânule, te rog să începi de aici și să mergi încolo. Rămâneți cu toți în

rugăciune și cântați încet. Medicul bun Se apropie (Cântați suav cu toții).

(Fratele

Branham merge de la microfon să se roage pentru bolnavi).
Doamne, ai milă de
ei. Tu întotdeauna vorbești Cuvântul Tău divin pentru a ști
că... însetează
după Dumnezeu. Fie ca Fântâna să fie deschisă... Dumnezeu să o
binecuvânteze pe
scumpa noastră... Tu ai fost atât de bun cu ea. Eu mă rog
Doamne, cu toată
inima ca în această zi, rugăciunea credinței să facă
mijlocirea, acum când îmi
pun mâinile peste ea... ai fost legată de un scaun atât de mult
și nu te-ai
putut mișca. Acum, ea s-a ridicat în picioare și se plimbă în
jur. Suntem atât
de bucuroși! Mă rog ca Tu să continui să lucrezi, Doamne, până
când ea va fi
perfect normală și va fi bine în Numele lui Isus... (Spațiu gol
pe casetă)...

Dacă

nu mă înșel, tu ești sora Craig. Înțeleg starea ta, soră
Craig, că ai fost atât
de bolnavă încât a trebuit să pleci din noi... Dar Dumnezeu
poate... Acolo, în
acel deșert, ai lucrat cu soțul tău pentru cauza lui Hristos.
Lucrul pentru
care ai stat, soră Craig, este Singurul care te poate ajuta
acum. Ca și
slujitor al lui Dumnezeu, să știi că noi te iubim și fratele
Craig de acolo și
noi toți cei de aici din biserică. Noi apreciem munca ta din
deșert, cu indienii...
Dacă dorești, poți veni acum. Aceasta este spitalul, în
această dimineață. Aici
este locul în care stă Medicul Cel Mare care poate face o

operație ca să scoată
acele pietre la rinichi fără...

Cuvântul

lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri și
merge direct
acolo pentru a le îndepărta. Nu am nicio urmă de îndoială,
soră Craig.

Scumpul

nostru Tată ceresc, aici se află soția unui predicator care
vine de departe, a
venit prin deșertul fierbinte și astăzi stă aici la acest
micuț altar. O, Tată
plin de milă, noi avem mâinile puse peste ea ca semn că credem
că Biblia este
încă voia infailibilă a lui Dumnezeu... (spațiu gol pe casetă).

Oh,
alb ca zăpada!

Nimic

altceva decât Sângele lui Isus

Ce

mă poate întregi din nou?

Nimic

altceva decât Sângele lui Isus

Oh,
scump este.. (o soră vorbește cu fratele Branham)

Dumnezeu

să te binecuvânteze. Soția fratelui George Calvin este la
spitalul Norton în
Louisville, dacă doriți să mergeți să o vizitați. Doamna
Calvin a avut cancer
la stomac, iar soacra ei este și ea mai bine, așadar suntem
mulțumitori pentru
aceasta. Vouă, oamenilor care sunteți bolnavi și pentru care
ne-am rugat, aș
vrea să vă spun ceva, doar câteva cuvinte. Am depășit timpul,
dar este ceva în
legătură cu vindecarea divină. Oh, este un lucru atât de
minunat! Este atât de
simplu să vă apropiați de ea dacă luați atitudinea potrivită
față de aceasta.
Înțelegeți?

Vă mai amintiți vedenia despre apă pe care am
avut-o și pe care am explicat-o în biserică? Digul era în
partea stângă, iar
râul curgea în direcția aceea. Fiecare pârțică a ei s-a
desfășurat aici în
Canada în mod perfect. Râul Saskatchewan curge către est și nu
către vest, iar
cascada era în direcția aceea, nu în cealaltă. Răceala ei,
adierea ei veneau
înapoi, iar soarele strălucea. Am mers acolo și am găsit
vechiul buștean,
totul, atât de perfect pe cât putea fi și o întorsătură în
slujba mea. Exact.
Domnul a descoperit aici cu câteva săptămâni în urmă ce să fac
pentru deosebire

și așa mai departe și am început să avem cea mai mare binecuvântare, așa că putem să ne rugăm mai mult pentru oameni.

Pe

platformă, după ce vedeniile s-au încheiat... Pentru a începe, am cerut

vedeniile pe platformă. Apoi, când oamenii au venit sus, ei au văzut mărturia.

Iată motivul, aici, dacă noi nu am fi fost crescuți împreună.

Înțelegeți? Noi

suntem doar copii adunați aici împreună care am fost crescuți împreună. Aceasta

este motivul, voi știți... Voi știți că mie îmi place să vânez, să pescuiesc și

așa mai departe. Fratele Bill este doar fratele vostru.

Înțelegeți? Voi mă

iubiți, și eu vă iubesc. Înțelegeți? Voi veniți aici și dacă doriți să fie

reparate luminile, nu m-ați chema să vin eu să le repar, ci ați încerca s-o

faceți voi. La rândul meu, dacă eu nu aș putea, l-aș chema pe fratele Rodey sau

aș face ceva în direcția aceasta. Înțelegeți? Voi sunteți familiari cu aceasta.

Altundeva pare a fi diferit. Noi nu... (spațiu gol pe casetă)...

Aceasta este

unul dintre machiaje precum sunt ochii căprui sau albaștri.

Înțelegeți? Este

doar unul dintre machiaje. Noi nu avem ce face.

V-am

spus ce s-a întâmplat când am ajuns în Canada. Am avut câteva mii de oameni,

dar majoritatea dintre ei erau anglicani, baptiști și așa mai

departe pentru că
ei au sponsorizat adunarea mea. Penticostalii m-au refuzat
fără echivoc. Dar nu-i
nimic. Eu îi iubesc la fel de mult. Înțelegeți? Dar acolo, în
acea seară, o
femeie a venit prima pe platformă. Ea fusese oarbă mult timp,
la fel ca doamna
care a venit aici ca să ne rugăm pentru ea. A trebuit să fie
condusă la
platformă. Ea nu știa când este ziuă și când este noapte și
era de ani buni în
situația aceea. În timp ce stăteam pe platformă și mă rugam
pentru ea, ochii femeii
s-au deschis. Apoi, a mers, a luat o mașină de scris și mi-a
scris propria ei
mărturie.

Următorul

a fost un băiat care era... Doamna care a venit aici și s-a
rugat cu puțin timp
în urmă, s-a rugat pentru un copil mut. L-am avut pe acel
copil acolo pe
platformă. Eu aș spune că el avea în jur de opt sau zece ani.
Nu știa un
cuvânt, nu putea nici măcar să mormăie, nu putea auzi nimic,
niciodată nu a
auzit nimic pentru s-a născut așa, fără să audă sau să
vorbească. A stat acolo,
a plâns și L-a slăvit pe Domnul și nu putea auzi nimic, dar s-
a dat jos de pe
platformă bucurându-se.

Următorul

care a venit era un copil bolnav de paralizie spastică care
avea în jur de doisprezece

ani. Billy împreună cu doi bărbați l-au adus pe platformă. Stătea nemișcat, cam așa. Înțelegeți? Aceasta îmi amintește de micuța Edith Wright. Ei l-au adus acolo, iar în timp ce mă rugam, a spus „Lăsați-mă jos. Isus m-a vindecat”. Ce am fi putut face decât să-l lăsăm jos? Iar când am făcut aceasta, el a umblat pe acolo, înapoi și încolo, slăvind-L pe Dumnezeu, strigând, mergând în susul și în josul acelei încăperi. Oamenii aproape că au leșinat în audiență.

Apoi a venit un cocoșat; avea o cocoașă mare în spate. El era catolic. Bineînțeles, noi știm că ei cred în vindecare. Acum, vouă catolicilor vă spun că nu am nimic împotriva voastră. Este în ordine. Înțelegeți? Dar voi credeți în statui și așa mai departe. Înțelegeți? Astfel, i-am spus: „Scumpule, noi nu credem în vindecare în felul acela. Noi nu credem în atingerea statuilor, ci credem că suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu prin harul lui Dumnezeu. Înțelegeți? Iar Duhul lui Dumnezeu este în noi”. Apoi, am spus: „Iată felul în care credem noi. Într-o zi, Isus a trecut pe lângă un pom. El s-a uitat dacă are roade și a văzut că nu avea niciun rod, iar atunci, a zis: „Niciun om să nu mai mănânce din tine de acum înainte!” Și a plecat. În ziua următoare, când a trecut pe acolo, pomul era uscat”, iar Petru a spus: „Uitați-vă la pom. Priviți-l”.

Atunci

Isus a zis: „Aveți credință în Dumnezeu pentru că dacă veți spune acestui munte: „Ridică-te și aruncă-te în mare” și nu vă veți îndoii, ci veți crede că ceea ce veți spune se va întâmpla, veți avea ceea ce ați cerut”.

Eu

l-am întrebat: „Înțelegi aceasta?”

„Da”.

„Când

te rogi, crede că vei avea ceea ce ceri și vei avea lucrul cerut.” Apoi, am spus: „După ce am primit Duhul lui Dumnezeu, noi... Dumnezeu a făcut lumea din nimic. Este pur și simplu lumea Sa. El a creat-o pur și simplu. Cuvântul Său este creator, așadar El L-a rostit, iar lumea a fost creată pentru că era manifestarea gândurilor lui Dumnezeu din inima Sa. El L-a vorbit pur și simplu și a venit la existență, pentru că El era Creatorul”.

Apoi

am zis: „Dacă avem în noi, Zoe, Viața lui Dumnezeu, devenim fii ai lui Dumnezeu și creatori novice pentru că El a spus: „Orice veți spune, credeți ceea ce spuneți și veți avea”, iar eu am observat aceasta. De multe ori, am spus

lucruri la care nici eu nu m-am putut gândi, dar le-am spus oricum. Apoi, am văzut că acele lucruri s-au întâmplat după cum am spus eu. Am spus lucruri la care nu m-am așteptat să se împlinescă după cum am spus, dar s-au împlinit pentru că le-am spus”.

Atunci

m-am gândit: „0 clipă!” Apoi am spus „Când spunem ceva, dacă în noi este ancorat Ceva, nu ar trebui să rostim acele lucruri până când nu le credem. Când le credem, atunci să le rostim, iar acel cuvânt care creează merge afară, pornește. Este o parte din Dumnezeu. Înțelegeți? Și creează”.

El

a spus: „Înțeleg”. Mi-am pus mâinile în jurul său și m-am rugat pentru el. Știind că era catolic, am spus: „Așteaptă puțin. În seara aceasta, când vei merge acasă, să o rogi pe mama ta să pună o sfoară în jurul tău așa și să o legi strâns. Să o marchezi la capăt, iar mâine seară, dacă cocoșa ta nu s-a micșorat cu trei inch (7,62 cm), sunt un profet fals. Să vii aici și să aduci aceeași sfoară, să tai distanța între cele două însemnări și să pui acea bucată aici”. După aceasta m-am gândit: „Ce am spus? Ce am spus?” Dacă vor fi ceva critici acolo... Înțelegeți? M-am gândit: „Dar dacă a spus-o Dumnezeu pentru că eu nu am știut că voi spune aceasta? Așadar voi lăsa totul așa

și-l voi lăsa să
meargă înainte”. În seara următoare,
cocoașa sa a fost mai mică după cum a fost spus.

După
aceasta, băiețelul a venit și mai avea doar o cocoașă micuță
pe spate. El a
venit însoțit de un grup de catolici canadiano-francezi care
au fost salvați și
umpluți cu Duhul Sfânt chiar acolo. Vedeți? Băiețelul acela
micuț avea mâna
lăsată în jos și o cocoașă mică pe spate; era un individ micuț
cam de statura
aceasta. Când a venit, eu intenționez să mă rog pentru el și
i-am spus „Scumpule,
ai văzut ce i-am spus celuiilalt băiat despre umărul său?”
Vedeți voi, acești
cocoșați micuți, nu-și pot ridica brațele din cauza cocoașei.
Aceasta are
legătură cu spatele lor. El a zis: „Da, domnule. Eu nu pot
veni înapoi”. Am
aflat că era dintr-o familie foarte săracă din Columbia
Britanică. Vedeți? Nu
mai avea bani să stea mai mult.

I-am zis: „Dumnezeu te va vindeca, scumpule,” apoi,
mi-am pus brațul în jurul lui. Eu nu vreau să spun ceva ce nu
este corect, ci vreau
să spun numai ceea ce este corect. Înțelegeți? Îmi țineam
brațul în jurul
micuțului, peste acea cocoașă mare și am simțit cum cocoașa
aceea se micșora și
mâna mea se apropia de spatele lui, așa că am încetat să mă
rog și l-am privit.

„Ai simțit aceasta?”

„Da, domnule, am simțit”, a răspuns el. M-am uitat și nu mai era nicio cocoașă acolo.

„Ridică mâna!” A ridicat mâna și el era perfect normal acolo în fața audienței. Oh, nici nu mai știu câte lucruri mari a făcut Domnul nostru în fiecare seară, surzilor, orbilor, mușilor.

Fetița din Germania despre care v-am spus că a avut acea... Știți cum a venit pe platformă, ceea ce i-a determinat pe comuniști să ia foile de publicitate de acolo și să spună... Povestea s-a repetat perfect.

A venit sus o fetiță. Avea codițe lungi împletite și un chip subțire, tras. Era oarbă. Ei au adus-o sus, iar eu am zis:

„Arată ca și fetița nemțoaică, cu ochi micuți albi. Arată ca și micuța fetiță nemțoaică din Germania. Câți dintre voi ați citit despre ea sau ați auzit de pe casete?” Oh, mii și mii de mâini au fost ridicate. Eu am spus:

„Arată exact ca fetița nemțoaică. Tu ești tatăl ei?”

„Da”, a răspuns tatăl ei.

„Ce naționalitate sunteți?”

„Suntem nemți”, atâta el, cât și soția lui.

Fetița germană arăta exact ca și aceasta, cu codițe împletita care-i cădeau pe

spate. „Oh,” m-am gândit, „Doamne, dacă ai mai face-o încă o dată!” Vedeți?

M-am gândit: „Dacă mi-ai da acea credință ca să știu că va fi așa. Atunci o pot

spune și cred că se va întâmpla.” Dar mai întâi, trebuie să se întâmple aici.

Înțelegeți? Așadar, am îmbrățișat-o cu toată simpatia. M-am apropiat de ea și am întrebat-o:

„Poți vedea ceva?”

„Nu, domnule”. Ea nu văzuse... Poate ea nu văzuse niciodată. Nu știu cât timp trecuse de când nu a văzut sau poate că nu a văzut niciodată. Peste ochii ei mici erau niște „mingi” albe mici.

Mi-am

pus mâinile în jurul ei și m-am rugat pentru ea, iar ea zâmbea când i-am dat drumul.

„Acum

poți vedea, scumpo?”

„Da,
domnule”. A început să zâmbească, în timp ce pe obraji i se prelingeau lacrimi
miciuțe. Era o ființă micuță cam de mărimea aceasta. Am
întrebat-o din nou:

„Poți
vedea cu adevărat?”

„Da,
domnule”.

„Atunci,
vino aici unde sunt eu și pune degetul tău pe nasul meu”.

Și
ea a venit la mine zâmbind și și-a pus degetelul pe nasul meu.

„Câte
degete am aici?”

„Ai
cinci degete”, a răspuns ea. Tatăl ei aproape că a leșinat.

„Ce
spui, scumpo, câte degete am?”

„Acum

ai numai unul”, a răspuns ea. Fetița fusese complet oarbă, dar și-a primit vederea. Oh, El este minunat! Este aproape incredibil.

Prieteni,

poate mă voi întoarce în seara aceasta. Dacă nu, poate voi veni duminică următoare. Să nu uitați de întâlnirea noastră din Indianapolis care va începe acum. Am ceva despre care doresc să-i vorbesc bisericii. Este un mesaj despre timpuri. Suntem la sfârșit, prieteni. Uitați-vă. Uitați-vă la cicloane, la aceste tornade, nu s-a mai auzit niciodată de așa ceva. Uitați-vă la cutremure, la totul, la fiecare națiune.

Fraților,

ei vorbesc despre acest program de dezarmare. Aceasta este exact ceea ce vrea diavolul. Să-i îngrămădească undeva ca să-i poată arunca în aer. Aceasta este exact ceea ce vrea el. Înțelegeți? Oh, noi trăim pe un butoi cu pulbere, iar fitilul este la capăt.

Despre ce am vorbit în dimineața aceasta?
Despre Viață. Oh, căutați-o cu toată inima voastră. Dacă le spuneți prea multe lucruri oamenilor, ei devin încurcați și nu mai știu ce spuneți. Înțelegeți?
Puteți vorbi cu oamenii, dar luați lucrurile pe rând, acesta fiind cel mai bun

fel de a transmite un mesaj. Eu mă întâlnesc doar din când în
când cu voi și nu
putem vorbi așa cum mi-aș dori. Înțelegeți? Iar voi deveniți
confuzi când vă
spun prea multe lucruri.

Dar

în dimineața aceasta amintiți-vă și căutați Viața. Oh,
alergați după Ea.

Însetați după Ea. Continuați să întindeți mâna după Ea. Nu
lăsați nimic să stea

în calea voastră! Căutați-o. Până când facem aceasta, ce
trebuie să facem? Să

luăm Numele lui Isus cu noi, să cădem la picioarele Sale, Îl
vom încorona ca

Împărat al împăraților în ceruri, când călătoria noastră se va
sfârși. În

regulă.

Să

ne ridicăm în picioare.

Luați

Numele lui Isus cu voi,

Copiii...

vă va da bucurie și alinare.

Vă

voi spune ce să facem. Întoarceți-vă în jur și dați mâinile
unii cu alții

spunând: „Ce faci, frate? Sunt bucuros că ești aici”.

(Nume
scump)... (0, cât de dulce)...

bucuria
Cerului; (Nume scump)...

0
cât de dulce!

Nădejdea
pământului și bucuria...

Acum,
priviți aici. Suntem bucuroși să-l avem cu noi în această
dimineață pe fratele
George Craig din Arizona, unul dintre frații noștri. Suntem
bucuroși să-l avem
pe fratele Whitney din St Louis. El va fi la fratele Cauble în
seara aceasta și
va ține o învățătură despre profecie dintr-un desen; la
biserica fratelui
Cauble. Și pe fratele Junior Jackson de acolo, și de asemenea
pe fratele
Collins, pe fratele John O'Bannon și mulți dintre alți
predicatori de aici.
Suntem cu toții bucuroși să vă vedem.

La
Numele lui Isus să ne plecăm,

Să

cădem la picioarele Sale,

Împărat
al împăraților Îl vom încununa în ceruri,

Când
călătoria noastră se va încheia.

Nume
scump (0 cât de dulce).

Nădejdea
pământului și bucuria Cerului;

(Nume
scump). (0 cât de dulce)

Nădejdea
pământului și bucuria cerului.

-Amin-